

n. (sc. मान्) *die wahre Sonnenzeit*. NID. 3, 4. 12. Schol. zu KĀTJ. ÇA. 4, 4, 29. 20, 3, 5. zu LĪTJ. 4, 8, 3. SŪRJAS. 1, 12. 36. उद्यादुर्ध्वं भानोः सावनं तत्प्रकीर्तितम् । सावनानि स्युरेतेन यज्ञकालविधिस्तु तैः ॥ 14, 18. fg. सावनं मानम्, सावनं दिनम् UTPALA zu VARĀH. BRH. S. 2, S. 4, Z. 7 und zu BRH. 8, 10. GANIT. KĀLAM. 20 (Comm.). 31. fg. GRAHĀNĪH. 11. GOLĀDHJ. MADHJAG. 8. 14. WEBER, GJOT. passim. — 2) m. = यज्ञकर्मात्त, यज्ञमान् und प्रचेतस् MED. n. 153.

सावत्तमिष्य m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 122, a, 10.

सावमर्द s. unter घवमर्द in den Nachträgen.

सावमान (2. स + घव^०) adj. von Geringschätzung begleitet, eine Ger. enthaltend: ०परिणत Spr. (II) 2053.

सावयव (2. स + घव^०) adj. Theile habend, aus Theilen bestehend: सवत्सर् PĀR. GRHJ. 2, 12. SĀMKEJAK. 10. SARVADARÇANAS. 101, 18. 117, 14. 16. वृषक (begreift in sich समस्तवस्तुविषय und एकदेशविवर्तिन्) PRATĪPAR. 78, b, 5 (= साङ्ग SĀM. D. 672). Davon nom. abstr. ०त्व SARVADARÇANAS. 117, 16. 119, 11. fgg.

सावयवीकर (सावयव + 1. कर) in Theile zerlegen PĀNĪKAR. 3, 6, 14.

सावयसै m. patron. (wohl von सवयस) des Ashādha ÇAT. BR. 1, 1, 8, 7.

1. सौवर adj. sammt der Nachgeburt (घवरा) ÇAT. BR. 14, 9, 8, 22.

2. सावर m. 1) Symplocos racemosa Comm. zu AK. 2, 4, 3, 13 und ÇANDAR. nach ÇKDR. SUÇR. 2, 126, 14. 236, 15. — 2) = पाप und अपराध VIÇVA im ÇKDR. — Vgl. शावर.

सावरक 1) m. = 2. सावर 1) SUÇR. 2, 357, 3. 431, 10. — 2) f. ०रिका eine Blutegele-ART SUÇR. 1, 40, 21. 41, 5.

सावरोह (2. स + यव^०) adj. mit Wurzeltrieben —, mit Luftwurzeln versehen: ०हुम adj. HARIV. 3644.

सावर्ण (von सवर्ण) 1) m. N. pr. eines Rshi VS. LVI, 10. MBH. 2, 410 (= सावर्णि 293). Bein. eines Manu 13, 1339. HARIV. 464. 467. पूर्वज्ञस्य मनोर्धातुः (so die neuere Ausg.) सदृशो ऽयमिति प्रभुः । मनुरेवभवन्नासा सावर्णा इति चोच्यते 563. 605. 610. MĀRK. P. 94, 4. 108, 24. सावर्णा (vgl. मेह^०) मन्वः HARIV. lith. Ausg. 7, 13. — 2) Bez. der auf Sāvārṇi zurückgehenden Saṁhitā (vgl. सावर्णिका): वालखिल्याः ससावर्णाः Verz. d. Oxf. H. 56, a, 9. — Vgl. ब्रह्म^०, मेह^०.

सावर्णिक 1) m. Bez. eines Manu MĀRK. P. 108, 24. — 2) सावर्णिका Bez. einer Saṁhitā Verz. d. Oxf. H. 56, a, 6; vgl. वालखिल्याः ससावर्णाः 9.

सावर्णलहय n. Haut, Fell ÇANDAR. im ÇKDR.

सौवर्णि (patron. von सवर्ण) m. N. pr. eines Rshi RV. 10, 62, 11. ĀÇV. ÇA. 12, 10, 10. MBH. 2, 292 (०गालवी). 293 (सावर्णा 110). 5, 3789. 13, 692. R. 4, 43, 50. gaṇa कार्तिकेयपादि (सौवर्णिमाण्डुक्यौ) zu P. 6, 2, 37. SĀMSE. K. 183, b, 11. Verz. d. Oxf. H. 55, b, 41. 56, a, 2. BHĀG. P. 12, 7, 3. 5. Bez. eines Manu HARIV. 410 (सावर्णा die neuere Ausg.). 452. VP. 266. fg. MĀRK. P. 53, 8. 80, 3. 106, 14. BHĀG. P. 6, 6, 39. 8, 13, 10. fg. — Vgl. इन्द्र^०, दत्त^०, देव^०, धर्म^०, ब्रह्म^०, मेह^० (auch MBH. 2, 2573), ह्रद^०, हेम^०.

सावर्णिक 1) adj. (f. ई) a) zu derselben Kaste gehörig (vgl. सवर्णा): पुत्राः MĀRK. P. 51, 30. — b) zu Manu Sāvārṇa oder Sāvārṇi in Beziehung stehend: घत्सर्, मन्वत्सर् HARIV. 606. WEBER, KRSHNĀG. 232. MĀRK.

P. 94, 1. 4. संज्ञा 78, 32. — b) N. pr. eines Dorfes: सावर्णिकामिधं (sic) ग्रामम् RĪGĀ-TAR. 8, 2278. könnte auch सावर्णिका f. (von सावर्णिक) sein.

सावर्ण्य 1) adj. zu Manu Sāvārṇa oder Sāvārṇi in Beziehung stehend: मन्वत्सर् Verz. d. Oxf. H. 39, a, 19. — 2) m. oxyt. patron. von सवर्ण RV. 10, 62, 9. Ind. St. 3, 325. — 3) n. (von सवर्ण) a) Gleichfarbigkeit SUÇR. 2, 68, 18. — b) Homogenität (von Lauten) Schol. zu P. 1, 1, 69. zu VS. PRĀT. 1, 72.

सावशेष (2. स + घव^०) adj. (f. घा) einen Rest habend so v. a. unvollendet, unbeendet Spr. (II) 3648. R. 2, 77, 22 (सावशेषा^० mit der ed. Bomb. zu lesen). ÇĀK. 22, 15. RĪGĀ-TAR. 4, 618. ०जीवित adj. noch nicht ganz abgelaufen PĀNĪKAR. 146, 23. ०बन्धन adj. so v. a. übrig geblieben (die Bomb. Ausg. besser बन्धनशेष) 109, 17. n. Rest: घ्राणः सावशेषं मे नूनमस्ति MĀRK. P. 62, 26.

सावष्टम्भ (2. स + घव^०) 1) adj. Selbstvertrauen zeigend, entschlossen Spr. (II) 4280. ०म् adv. KATHĪS. 25, 97. — 2) n. (sc. वास्तु) ein Haus mit einer offenen Gallerie (वीथिका) zur Seite (gleichsam eine Stütze habend) VARĀH. BRH. S. 53, 21.

सावहेलम् adv. geringschätzig, von oben herab: (तम्) भूपालवत्सावहेलं पश्यन्नन्वयकीदिव RĪGĀ-TAR. 3, 116. Vgl. unter घवहेला in den Nachträgen.

साविक adj. von सव KAUC. 67.

सावित्र 1) adj. (f. ई) a) dem Savitar gehörig, — geweiht; von Sav. stammend P. 4, 3, 78, Schol. VS. 8, 7. 18, 20. TS. 2, 1, 3. 3. ईष्टि ÇAT. BR. 13, 1, 2, 7. 4, 8, 6. पुरोडाश 2, 5, 4, 10. पशु 12, 3, 5, 1. सूक्त 13, 5, 1, 11. KĪTJ. ÇA. 8, 1, 5. मेरोः ऋक्म् MBH. 12, 10212. घत्सर् 7, 6954. HARIV. 6854. 10617. नियम 5658. — b) Sāvitra d. i. Kārṇa betreffend: उपाख्यान MBH. 1, 382. — c) durch die Sāvitrī d. i. den Savitar-Vers bewirkt: जन्मन् BHĀG. P. 4, 31, 10. — 2) m. a) ein Agni, davon handelt TBa. 3, 10 (z. B. 3, 10, 3. 6. 10. 14, 5). ०चिति Ind. St. 3, 386. fg. ०चपन Notices of Skt Mss. 2, 236. — b) sc. यक्ष TS. 6, 5, 2, 1. ÇAT. BR. 4, 3, 8, 23. ĀÇV. ÇA. 5, 18, 1. — c) sc. काम M. 4, 150; vgl. MBH. 13, 5014. — d) (sc. कल्प) N. des 10ten Kalpa Verz. d. Oxf. H. 51, b, 42. — e) ein Brahmane (weil er durch die Sāvitrī zum zweiten Mal geboren wird) H. 813. — f) = गर्भ ÇANDAR. im ÇKDR. — g) die Sonneabend. — h) ein Sohn oder Nachkomme Savitar's: सावित्रस्य मन्त्रः Ind. St. 3, 459. भूमिपालाः UTTAR. 20, 13 (27, 13). चन्द्रकेतु 99, 18 (132, 3). patron. Kārṇa's MBH. 1, 5386. 13, 6253 (vgl. 12, 8598). ein N. Çiva's H. an. 3, 618. MED. r. 236. ein Vasu MED. MBH. 12, 7586. 13, 7094. R. 7, 27, 34. ein Marut HARIV. 11545. 13174. 13255. ein Rudra GĀTĪDH. in Verz. d. Oxf. H. 190, a, 38. — कोणो कौताशने च सावित्रः VARĀH. BRH. S. 53, 48. 3) f. सावित्री a) sc. ऋक् ein Savitar-Vers (insbes. der bekannte तत्सवितुर्वरेण्यम् RV. 3, 62, 10) TRĪK. 2, 7, 12. AIR. BR. 1, 16. ÇAT. BR. 3, 2, 3, 10. 11, 5, 4, 6. ĀÇV. GRHJ. 1, 21, 4. 3, 5, 12. KAUC. 56. GOBH. 3, 3, 2. ÇĀMSE. GRHJ. 2, 5, 9, 11. Ind. St. 3, 395 (pl.). M. 2, 77. 83. 101. 104. 118. 11, 194. 194. 225. JĪGĀN. 1, 24. 3, 279. MBH. 2, 451. 3, 4025. 5, 3770. 14, 1216. 1217 (सावित्रि wegen Metrum). HARIV. 3280. 7022. 9429. 10244. 12435. 14078. KATHĪS. 108, 27 (zweideutig). 29. BHĀG. P. 5, 9, 5. 6, 18, 1 (eine Tochter Savitar's von der Pṛcni). 8, 18, 14. ०प्रदानकर्म्म Verz.